

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Hadriani persecutio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

nis, morte aut pœna dignum, reperisset, ¹ sœviri in eos ⁴ ultra vetuit. Sub Hadriano deinde, ² Judæi rebellare voluerunt, ³ Syriam ac Palæstinam diripere conati: missoque ⁵ exercitu subacti sunt. Qua tempestate, Adrianus, existimans ⁴ se Christianam fidem loci injuria perempturum, & in

Christo, quasi Deo, dicere solitos, obstrictosque inter se, non in scelus aliquod, sed ne furta, ne latrocinia, ne adulteria committerent, ne fidem fallerent, ne depositum appellati abnegarent. Pervicaciam & inflexiblem in iis obstinationem culpat Plinius, in hoc uno, quod deos appellare, & simulacris numinum ture ac vino supplicare, ac Christo maledicere nollent, neque ut id facerent, ullis tormentis cogi possent. Epistola qua ei respondet Trajanus, eum ait te ipsa manifestum facere Christianum se non esse, qui diis Romanis supplicet. Grotius.

¹ Sœviri in eos ultra vetuit.] Anno Christi centesimo undecimo. Eusebius. Quæ si vera, duravit hæc persecutio annos tres, aut ut alii volunt, octo. Drus.

² Judæi rebellare voluerunt.] Imo rebellarunt, duce quodam Judæo, quem Eusebius & alii Barchochabam nominant. Id sonat filius stellæ. Nam Chochab stella. De quo R. Aquiba exponebat textum illum, orientur stellæ ex Jacob. Idem ejusdem armiger fuisse traditur. Meminit Hiero. adversus Rufinum l. 3. cap. 9. Barchochabas autor seditionis Iudaicæ stipulam in ore succensam anhelitus ventilabat, ut flammæ evomere putaretur. Magnus hostis fuit Christianorum, quod si contra Romanos militare nollet. Eusibius, Judæi eum nominant Barchochiba, id est, filium mendacii, quod fraudulenter circumvenisset eos, Messiam se esse persuadendo. Ejus mentio in Thalmud, tractatu Sanhedrin, & in Johafin. Verba Salmanticensis, Filius Chozibæ rebellavit in Romanos, surrexit que & profectus est in Cyrenen, quæ in Africa, surgentesque Iudæi, qui ibi erant, recidierunt omnes Romanos & Gracos in il-

lis locis, qui arenam maris numero equabant. Inde abiit in Ægyptum & ferit semiliter. Quod cum audirent Iudæi qui in Giphdi, hoc est, in Ægypto, interfecerunt omnes gentes, usque adeo ut non remaneret residuum. Quo auditu, Trajanus misit contra eos Adrianum, qui subegit eos & posuit legem Romæ: ne quis Judæus intraret Ægyptum. Dicunt etiam doctores nostri: Adrianus Cæsar occidit multa milia, in Bitber autem occidit duplo plures quam egressi sunt ex Ægypto, anno LII. post excidium. In מלכ' רומי. In diebus Domitiani extitit Choziba, & in diebus Nerva & in diebus Adriani regnavit Choziba & filius ejus neposque ejus: qui bellarunt bella magna cum omnibus gentibus, & subegerunt Ægyptum. Contra hos roboravit se Adrianus, & ascendit contra terram Juda, percussisse filium Choziba & occidit eum. Tum extinctus est populus multus. Non vexavit eos Nabuchodonosor, neque Titus, sicut Adrianus Cæsar. Vide Petit. I. Ecl. Chron. XIV.

³ Syriam ac Palæstinam.] Accidit hoc anno Christi cxxxv. Ad quem annum Eusebius, Judæi ad arma, inquit, verbi, Palæstinam depopulati sunt, tenente provinciam Tenio Riso, cui ad opprimendos rebellles Hadrianus misit exercitum. Vide Euseb. IV. Hist. II. 6. Oros. VII. Nicephor. III. 24. Dionem, & alios.

⁴ Se Christianam fidem loci injuria perempturum.] Vim Hadriano Sulpicius facit. Nam Hadrianus ex animo Christianis favit, sed occulte. Quin & molitum ferunt, ut Christus pro Deo recuperetur, templaque in eum usum exixisse: deterritum tamen consilio quorundam, qui affirmabant fore ut cultus omnis Deorum periret, si id fieret, quod de Christo cogitabat. Igitur non id molitus

¹ in templo, ac loco Dominicæ passionis, ² dæmonum simulacra constituit. Et quia Christiani ex Judæis potissimum putabantur (namque tum Hierosolymæ, ³ non nisi ex circumcisione, habebat Ecclesia ⁴ sacerdotem) militum cohortem custodias in perpetuum agitare jussit, quæ Judæos omnes ⁵ Hierosolymæ aditu arceret. ⁶ Quod quidem Christianæ fidei proficiebat: quia tuin ⁷ pene omnes, Christum Deum,

litus fuit, ut Christianos extingueret. Quippe, cum Judæos urbe Aelia exclusisset, Christianis tantum civitatem permisit: & ultus est eos, quos Cocheba, ob fidem erga Romanos, excruciauerat. Orosius viii. 8. Sed errore factum, ut Christiani Hierosolymitani, ob circumcisionem, Judæi putarentur, & eos justa Cæsaris in Judæos quoque ira ad ussit.

¹ In templo ac loco Dominicæ passionis.] Hoc templum Adrianus terra obruit, ac aliud Veneri dedicavit, quod usque ad Constantimum M. mansit. Dio. Euseb. Epiphian. Paulinus in Epistola ad Severum nostrum: ubi sacra nati Salvatoris infantia vagierat, illuc Veneris lamenta finguentium lascivis lucubibus, infamis ritus mulabat.

² Dæmonum simulacra.] Veneris & Jovis. Clemens Protrept. Oi Jeoi τὸν θεον δαιμονιων εἰστον εἴδωλα. Joh. Sa- risberiensis de nugis Curialium, Ad similitudinem Ecclesiæ (loquitur de Juliano) dæmonum templa constituit. Videatur Lactantius lib. 2. cap. 17.

³ Non nisi ex circumcisione.] Iudæum. Quorum xv. fuerunt, usque ad eversionem urbis, sub Hadriano. Euseb. Chron. Adde Epiphanium, ubi de Nazarenis & Ebionitis agit.

⁴ Sacerdotem.] Episcopum. Qui tum iidem cum Presbyteris. Nondum enim ambitious illa Patriarcharum, Metropolitanarum, Archiepiscoporum, & alia Hierarchia nomina, emerserant. Salmas.

⁵ Hierosolymæ aditu arceret.] Tertullianus in Apologetico de Iudaïs: quibus nec advenarum iure terram patriam saltem

restigio salutare conceditur. Eusebius iv. Hist. 5. Τὸ πάντας ἔθνος ἐξ κατείης καὶ τὸν Ιερουσαλημό γῆς πάντας ἐπικαίειν εἴργε), νόμων, δόγματος, καὶ δικαιῶν Αδριανός, οὐς ἀν μὴ οὐδὲ δύστελλος θεωρεῖ τὸ πατέρων ὁδόν, ἐκελευστερός. Αὐτοὺς οἱ πελαγοὶ ιστορεῖ. Idem habent Tertull. in Apolog. Hil. in Psalm. lviii. Hieronymus in vi. Esai. Uno tamen die quotannis, lugendi gratia, urbem adire, concessum fuit. Nazianz. Orat. xi. i. Hieron. in cap. xii. Sophon. Qua vel tum, ut Euseb. iv. Hist. 5. & alii; vel ante bellum Iudaicum, Aelia Capitolina dici coepit, εἰς τὴν ἡγεμονίαν πατέρων. Vide Gothofr. ad Philostorg. Ac bello finito, fus in marmore sculptus, ac portæ Bethlemiticæ impositus est. Castor. in Chron. Vide Pithecum ii. Adversi; Cunæum de Repub. Ebraeor.

⁶ Quod quidem Christianæ fidei proficiebat.] Siganus: Utile erat Christiana fidei, neminem esse Christianum, nisi qui Iudeus sub legis observatione vixisset: ita ordinante Deo, ut libertas fidei legis servitatem abrogaret, meo iudicio, non recte. Sensus est: Utile erat Christianæ fidei Iudæos Hierosolyma arceri. Nam ex hac occasione coeperunt primum abjicere jugum legis, cui ad hoc usque tempus paruerant, sub legis observatione Christum venerantes. Drus.

⁷ Pene omnes, Christum Deum sub legi observatione credebant.] Hos posterioras Nazaræos dixit, cum initio Christiani omnes ita vocarentur: unde Euangeliū Nazaræorum, quod Euangeliū secun-